

A szakák népe felébred és viszi a tüzet más földre is

A magyarság küldetése az új Aranykor küszöbén.

Aranykori szeretettel köszöntök mindenkit. In medias res - Homérosszal és követőivel szólva, a dolgok közepébe vágva, elkezdeném az előadást. Örülök, hogy ilyen gyönyörű időben eljöttetek ide, hogy egy kicsikét közösen gondolkozzunk az előttünk álló évekről, évtizedekről. A jövőnkéről.

Hogy megértsük mi lesz a magyarság sorsa, hogyan diagnosztizáljuk hazánk helyzetét, mi vár ránk emberekre, magyarokra?

Az előttünk álló globális változás során, miért lesz bármilyen változás, mire számíthatunk, mi fog történni, mik azok az okok, amelyek ezt a változást kiprovokálják és gondolkodjunk el azon, hogy 2012 miért ilyen fontos és ilyen ominózus dátum?

2012-vel kapcsolatban nagyon sok pletyka, szóbeszéd, találgatás terjed. Sokat írnak, beszélnek 2012-ről, annyit mindenki tud, hogy valahogyan ez a dátum fontos, valami történni fog 2012-ben.

Várni kell a jövő évet? Netán félni kell a jövő évtől? Örülni kell neki és készülni kell az angyszárnnyainkra, meg a dimenzió váltás utáni lebegésre? Vagy pedig éppen ellenkezőleg, vásároljunk hideg élelmiszert, túlélő felszerelést és vonuljunk be valami atom biztos bunkerbe?

Jelenleg a 2012-vel kapcsolatos szóbeszédeket 2 kalapba, 2 csoportba sorolhatjuk, az egyik az abszolút pesszimizmus, ezek általában arról szólnak, hogy valami irdatlan nagy katasztrófa során elpusztul az emberiség, elpusztul a Föld, elpusztulunk mi és a makrokozmoszunk is.

Különböző jóslatások vannak arra nézve is, hogy hogyan fog bekövetkezni és vadabbnál-vadabb történetek keringenek erről. netán becsapódik egy óriási aszteroid, elmozdul a Föld mágnes tengelye és valamilyen globális lehülést hozva, jégkorszak végez mindenkivel? Netán felforrósodik a világ és mindenki megsül?

Nyilvánvalóan mindenki kíváncsi arra, hogy igaz-e ez?

Én nem vagyok jós, nem is tartom magam annak, egyetlen módon tudok segíteni ennek a problémának a megválaszolásában, mint vallástörténész az ókori szentiratokban, ősi jóvendölésekben, próféciákban található leírásokat ismerem, különböző ókori nyelveken eredetiben olvasva, én azt tudom megmondani, hogy az ősi jóslatok mit mondanak erre nézve. Ez is megdöbbenítő, hogy ezek szerint ősi jóslatok foglalkoznak velünk, a modern emberekkel? És konkrét előrejelzésük van arra is, hogy kr. után 2012-ben mi lesz? Igen.

Nem csak 2012-re van konkrét előrejelzésük, hanem úgy általában véve az ókoriak térben és időben végtelen tudással, látással rendelkeztek az idők hajnalán, amikor a tudásuk tökéletes volt.

Abban az időben, amit a törli könyvetekben találtok, hogy már államok vannak, társadalmak vannak, ókori sumer, ókori Egyiptom, aztán az ókori görögök, rómaiak. Ebben az időben ez a tudás már csak nyomokban, homályosan volt meg, de még mindig őrizték főleg a papok és leírták.

De az a tudás, amire most hivatkoznunk, már a leírása, rögzítése idején, nagyrészt elveszett, nagyrészt elfelejtődött.

Ami annyit jelent, hogy a mi időnkőről mi semmit sem tudunk, mi csak ülünk és elszenvedjük, az ókoriak már többet tudtak, de az ókor előtt, még annál is régebben létezett emberi civilizáció még többet tudott.

Akkor tehát ezek szerint, évezredek során nemhogy nem okosodott az emberiség, hanem butult? Nemhogy nem fejlődünk, hanem hanyatlunk? Ezek szerint, ha vannak olyan információk, amelyek rendelkezésre álltak az emberről, akkor az hogy lehet, hogy az évek

során nem egyre több információ lett, hanem egyre kevesebb. Az emberiség nem okosodik az évezredekkel, hanem felejt? Igen.

Míg az iskolában azt tanultátok, hogy az ember ősemberi, primitív, barbár létből fejlődött lépcsőzetesen, valahonnan nagyon-nagyon lentől, a homo-elektrusz, pitekus, tehát ilyen szőrös maki majom állapotból és lemászott a fáról stb. Eljutottunk egyre magasabb fokokra és úgy tanultátok, hogy fejlődünk-fejlődünk, ókori Egyiptom, Athén, Spárta, Róma, fejlődünk, középkor, újkor és eljutunk 2011-be.

Ezzel szemben, ami az egészben a legizgalmasabb:

1. Az ókori szentiratok teljesen mást írnak a történelem menetéről, szó sincs az ő világképükben fejlődésről, teljesen fordítva képzeltek el, az ókoriak azt mondták, hogy épp ellenkezőleg: Az emberiség egy nagyon magasrendű állapotból indul, és hanyatlik, hanyatlik, hanyatlik, és most valahol itt vagyunk a hanyatlás végpontjánál 2011-ben. Most akkor kinek van igaza? Az ókoriaknak vagy a modern történészeknek?

Nézzük meg mit mondanak a bizonyítékok?! Ilyenkor szoktam elmesélni, hogy ezzel a "szép" kis evolúciós elmélettel az a probléma, hogy régészhallgatóként tisztában vagyok vele, hogy egy csomó olyan ókori, régészeti lelet van, ami ebbe a kiváló, kényelmes sablonba egyszerűen nem illeszthető bele.

Mit kezdünk pl. az olyan leletekkel, mint pl. az 1962-ben Nevada államban ércbányászás közben, előbukkant többféle tárgy, precízen simán megmunkált alumínium golyó, alumínium érc. Mesterséges úton készített fém. A dologban nem is az az érdekes, hogy alumínium, hanem hogy a réteg, ahonnan előbukkant, írd és mond 1 milliárd éves.

Na most, ha egy ilyen leletünk lenne akkor valaki rávágthatná, hogy valami véletlen, elcsúsztak a rétegek a földmozgás miatt, valahogy odakerült stb. Csak amikor előkerül a századik, nem a századik, hanem az ezredik, nem az ezredik, hanem a tízezredik ilyen az evolúciós elméletbe beilleszthetetlen lelet, akkor az ember már egy kicsit elgondolkodik.

Hogy most a leletek a "bűnösök", miért jönnek elő, hogy ezt a jó kis darwinizmust csúnyán megcáfolják, vagy talán inkább a kiindulópontunk, a darwini evolúciós elmélet lenne a hibás. A régész kollégáim többsége nagyon egyszerűen oldja meg ezt a problémát, a leleteket vagy megsemmisítik, vagy eldugják, hogy soha senki ne vizsgálhassa őket. Hf: elolvasni a Tiltott régészet című szakkönyvet, magyarul is megjelent.

Bizony-bizony úgy néz ki, hogy a leletek alapján egyáltalán nincsen fejlődés, hanem éppen ellenkezőleg, zuhanás van, vagy pedig azt lehet mondani, hogy azt a civilizációs szintet, amin mi most vagyunk 2011-ben, úgy néz ki, hogy ezt az emberiség már jó néhányszor elérte, talán magasabb szintet is elért.

A mi felfedezőink felfedezték a villanykörtét, a mesterséges műholdat, számítógépet, hidrogénbombát stb.

Úgy néz ki, hogy nem felfedezték ezeket, hanem újra felfedezték. Tehát erre a körre ahol most vagyunk, már jó néhányszor eljutottunk. Tehát nem fejlődés történik, hanem egy állandó hanyatlás. Viszont, ha állandó hanyatlás történik, akkor miért hiteles arra a kérdésre azt válaszolni, hogy mi fog történni jövőre?

Amit nem a modern jövő kutatók mondanak, hanem az ókori szentiratok, akkor ebből arra következtethetünk, hogy mivel fejlettebbek voltak, többet tudtak az Univerzumból mint mi ma, ezért jobban hihetünk az ő előrejelzéseiknek.

Ilyen egyszerű. Ezért van az, hogy ezen az előadáson az ősi szentiratok alapján fogom megmondani nektek, elmesélni nektek, hogy feltehetőleg mire számíthatunk.

Az emberiség és konkrétan Magyarország, a magyarság egész pontosan mire számíthat.

Ott tartottunk, hogy vannak az abszolút pesszimista jóslatok - köztük olyan elméletek, hogy leszállnak az ufók a Földre és kiírtják az embert. Különböző ötletek vannak, hogy 2012-ben mi fog történni.

Van a másik kalap, az optimisták, ide sorolhatók azok a történetek, akik enyhe kifejezés, hogy optimisták - inkább "hurra optimisták". A különbség, hogy az optimizmus, az egy egészséges derűlátás, - a "hurra optimizmus", az meg egy irreális derűlátás, olyan amire nincs ok, valós indok, inkább ilyen bárgyú szentimentalizmusnak hinni.

Ezekkel is tele van az ezoterikus piac, hogy pl. 2012-ben azonnal beáll az Aranykor csúcspontja, hogy 2012. dec. 21-én lefekszünk aludni és akkor másnap reggel már angyalszárnyaink nőnek, vagy nem kell kilépni az ágyunkból, mert megváltozott a gravitáció és lebegünk mint a Holdon. Vagy már nem is vagyunk ebben a dimenzióban, és minden nagyon rózsaszín és az ember innentől végtelenül boldog.

Eszerint az ötlet szerint ugye egy csapásra megszűnik a világban minden gond és bánat. A két véglet közül, vajon melyik igaz? Nyilván sejtitek, hogy mint mindig, az arany középut a helyes elmélet. S az, hogy mitől helyes, azt a szentiratok alapján lehet megnézni.

Nézzük meg, hogy mit mondanak az ókori szövegek? Mi lesz 2012-ben?

Máris megnyugtathatok mindenkit, én a magam részéről kb. 20 ókori szentiratot tanulmányoztam eredeti nyelven, ebben volt tibeti, páli nyelvű anyag is, ebben volt az a bizonyos maya naptári prófécia rendszer is. A közös bennük: Mind a 20, a mayáktól a tibetiekig, keltáktól az ógörögökig, iráni jóvendölésektől egészen az ősgermán, izlandi anyagokig, szent könyvekig.

Mindegyik egyértelműen 2012. december 21-ét jelöli meg, valamilyen váltás időpontjaként. Ez például rögtön sokkoló. Hogy lehet az, hogy a maya naptár is ezzel a nappal foglalkozik, illetve ezen a napon ér véget. Ez így nem igaz.

A maya naptárban van egy korszak, egy emberiség civilizációjának a korszaka, egy ciklus ezen a napon zárul és rögtön nyílik a következő. És bár mindegyik naptár azt mondja, hogy 2012. december 21-én történik valami, de a 20-ból egy sem - azaz nulla - jelez pusztulást. Egy olyan ókori próféciaival sem találkoztam 16 éves kutató munka során, hogy 2012-ben megsemmisül az emberiség. Mert ilyen nincs.

A másik véglet sincs az ókori szentiratokban, hogy dimenzió váltás, meg angyalszárny növesztés és hogy hirtelen mindenki nagyon boldog lesz. Egyik sem szerepel, ezek valószínűleg az ezotériában mozgó, szenzáció hajhász embereknek a fantáziálása. Ezeket a lapokat, persze, könnyebb úgy eladni, olyan főcímmel, hogy 2012. világvége, mint azzal ami az

igazság.

Az egyik véglet felesleges pánik keltés,- nincs rá ok, a másik felesleges "hurrá optimizmus", arra sincs ok. Mert nehézségek lesznek. Akkor tehát mire számíthatunk, mit mondanak az ókori szentiratok 2012-re?

Annyit mondanak, hogy az emberiség történelme világkorszakokra osztható. Az ősi tradíciók jellemzően 4-et szoktak felsorolni. Úgy tanították, hogy amikor az emberiség megjelent a Földön, évmilliókig egy nagyon-nagyon ideális, tökéletes időszak volt jellemző. Erre a tökéletes időszakra, az ősi tradíciók azt mondják, hogy az ember már ember volt, és a külleme olyan jellegű volt mint a mostani, de sorolom, hogy milyen tulajdonságai voltak, ill. hogyan élt.

A kezdeti világszakaszban az ember, az Istenekhez volt hasonló. Az indiai szentiratok írják, hogy az akkori emberek aurája kb. 10-szer nagyobb volt a mainál, prána áramlása kb. 100-szor gyorsabb, csakrái sokkal hatalmasabbak és nem 7-el rendelkezett, hanem több csakrával, ebből adódóan ebben a korszakban az embernek, irdatlan mágikus ereje, potenciálja volt. Olyan spirituális képességei amelyek ma már csoda számba mennek. Amit ma guruktól, csoda tévő emberektől várunk, hogy meditáció, hogy fény gyógyítás, testelhagyás, előző inkarnációk tökéletes ismerete, telekinézis, tehát pusztán az általa kibocsátott energia segítségével tárgyak mozgatása, ezeket mind-mind birtokolta az akkori emberiség.

Sorolom, hogy mit írnak a szentiratok: Az akkori ember gyönyörű volt, felségesen szép arca volt, ragyogó szeme, a mostani testalkatnál magasabb volt a mérete, csontozata azonban nem ennyire kemény, sokkal képlékenyebb, a rajta lévő hús rész is, homályosabb, fénytermészetű volt. Kicsit kevésbé megfogható és kemény.

A mostani kezünkkel simán keresztül mennénk egy ilyen egykori embertársunk testén, mivel, hogy képlékenyebbek voltak. Ennek van egy olyan oka - ezt is leírja Hésziodosz a görög költő - hogy a tárgyak, ha leejtettek a földre egy almát, nem zuhant olyan gyorsan, mint ma. A gravitációs gyorsulás kisebb volt.

Az összes ókori hagyomány szerint, ekkoriban az emberiség úgy élt mint az istenek.

A következőket írják:

Az ember végtelenül szépséges volt, boldog, tökéletes, jóságos, ismeretlen volt a düh, a gyűlölet. semmi más nem határozta meg érzelmi létüket, mint a szeretet, elfogadás, béke. Tudásuk végtelen természetűnek tűnt, mágikus képességeik olyan nagyok voltak, hogy Plátón azt írja, hogy ebben az időben, ha az akkori ember elképzelt a kezében egy rózsát, nem kellett kimenni a kertbe és levágni egyet, hanem egyszerűen befelé figyelt, becsukta a szemét, összpontosított, és ott illatozott kezében a rózsza.

Ha ebben az időben egy ember el akart menni valahová, mit gondoltok, úrhajót épített, vagy autókat? Természetesen nem, ezért is nem találjuk régészetileg a nyomaikat.

Az összes hagyomány azt mondja, hogy annyira fejlettek voltak, hogy nem voltak tárgyaik. Nem kellett eszközök. Ezért, ha leásunk - akkor felmerül a kérdés, hogy mi az az alumínium golyó ott Nevadában - azt ugyanez a civilizáció, már hanyatló fázisában hozta létre. Ahogyan ez a kultúra hanyatlott, úgy egyre inkább kezdtek el tárgyakat készíteni, mert már a mágikus képességeik fakultak.

Ahogy ezeket a képességeket veszíti el az ember, úgy lesz szüksége ilyen mankókra. Nekünk pl. az úrhajó egy mankó gyakorlatilag a Holdra szálláshoz, mert az eredeti megoldás a Holdra szállásra az az lenne, hogy befelé figyelek, elképzelem a Holdat, kinyitom a szemem és ott vagyok. Tehát teleportálok a Holdra. Ilyen volt az eredeti verzió.

A magyar népmesékben a Hopp-hopp ott legyek ahol akarok - jelenség, hogy cserdít egyet az ostorral, fejébe nyomja a sisakot és lábára húzza a bocskort - Hopp-hopp ott legyek ahol akarok - Legyek Tündérorszámban - kinyitja a szemét és ott áll Tündérorszámban! Ez micsoda? Ez egy hiperugrás egyértelmű leírása.

A mítoszokban ezt az állapotot gyönyörűen megőrizték. A legenda szerint az ekkori ember nem táplálkozott - Hésziodosz azt mondja - hogy az ember, ha éhes volt, felnézett az égre és töltekezett a Nap, a Hold, vagy a csillagok fényével. Húst, még hanyatló periódusban sem ettek, az még ennek a kultúrának a végnapjaiban is elképzelhetetlen barbárság és bűn lett volna, körülbelül olyan iszonyatot keltett ebben az ősi civilizációban a húsevés, mint ma pl. a kannibalizmus.

Mindez azért, mert értették az állatok nyelvét, nem csak az állatokét, a növényekét, ásványokét, bármivel kommunikáltak. Nem úgy beszéltek mint a mai ember, nem adtak ki hangot, egyszerűen átsugározta a társának azt, amit mondani szeretne. És az pedig értette.

Ismeretlen volt a betegség, nem volt öregség. Hésziodosz azt írja, hogy a kultúra fénykorában nem volt halál sem. Ezek az emberek, akár több ezer évig itt lehettek a Földön. Ha mégis elfáradtak és szerettek volna "haza menni", mert bármilyen csodálatos ez a világ, akkor is csak egy megnyilvánult világ - és van ennél sokkal tökéletesebb, ilyen esetben - azt írják az ősi szövegek - hogy aki elfáradt, fényéből kezdett veszíteni, kezdett halványodni, amikor már egészen elhalványodott - szinte már félig a másik világban volt - leült egy csendes helyre, pl. egy kertbe, és elméjét ezúttal a szellemvilágra, a Mennyszágra, Istenre összpontosította, felébresztette magában a vágyat, hogy ott lehessen, és a következő pillanatban az illetőnek az a kis fényteste is ami még megvolt, eltűnt. Így halt meg ebben az időben egy ember. Nem volt agónia és nem maradt holttest. Ezért nem találjuk a legendák szerint a sírjaikat. Mert nem kellett sír. Egyszerűen átmentek a másik világba. Ezeket mind-mind megtaláljátok ősi szentiratokban.

Hogy hol éltek? Messze nyugaton, - írja Platón - Héraklész oszlopain túl- ez a mai Gibraltári szoros- az Óceán közepén volt egy hatalmas kontinens ezekben az időkben, amelyet a Boldogok Szigetének vagy Nyugathonnak nevez. Állítólag ennek az embertípusnak, a legnagyobb civilizációja ezen az Atlanti Óceán közepén elterült Kontinensen volt. Ennek a civilizációnak a végét, azzal a dátummal jelöli Platón, amikor ez a Kontinens megsemmisült, elsüllyedt, Platón szerint Kr.e. 12.000 környékén pusztult el ez a kontinens, ami azt jelenti, hogy ennek a kornak durván 12.000 évvel ezelőtt vége szakadt. A kor neve - az összes szentiratban - Boldog Birodalom, Tündérorság, Igazság kora, Álomidők, - mindenféle neve van. Mi maradjunk a legismertebbnél, az Aranykornál, mert általában így nevezik ezt a világkorszakot.

Következtek utána az alantasabb korok, az Ezüstkör ahol már Európában a jégkorszak van, és kezdődnek a civilizációk Itt Európában, de már van halál, de már van hús evés, de már nem tud

senki beszélni az állatok nyelvén, vagy csak néhány nagyon mélyen beavatott pap. Később jön a Rézkor, ott még alacsonyabbak a képességeink,- ez már történelem, - megszűnik az Egyiptomi kultúra, fáraók uralma, megszületik sumer, India. És az ókori naptárak szerint kb. Kr.e. 3000-ben kezdődött el az a világekorszak, amelyben mi most vagyunk.

4 ilyen világekorszak van tehát: Az Aranykor, az Ezüstkor, a Rézkor, és a Vaskor. Ha hiteles akarnék lenni, akkor az Aranykor a leghosszabb, az Ezüstkor már rövidebb, a Rézkor még rövidebb, és a Vaskor egészen rövid. Magyarán ahogy megyünk minél jobban lefelé, annál rövidebbek a korok. Biztos észrevettétek, hogy utóbbi időben felpörgött minden, azelőtt nem volt ilyen gyors sem az élet, sem a történelem. Ez azért van mert a Vaskor a pusztulása végén bepörög. Ez egyfajta haláltánc.

A Vaskor utolsó előtti esztendejében vagyunk, az ókori szentiratok erről a következőt írják le. A Vaskor minden korok legalantasabbika, legborzalmasabbika. Nem hogy szó sincs ilyen magasrendű létmódról mint az Aranykorban, az ősi szentiratok a következőt mondják:

A Vaskori ember hazug, önző, erkölcstelen, kapzsi, kegyetlen, civilizációja alantas. Csak a pénzre, csak a testiségre épül.

A vaskori ember, az istenekben nem hisz, a fényre nem vágyik, kizárólag földi gyönyörszerzésben akarja megtalálni a boldogságát.

Az indiai szentirat, a Vishnu Purána katartikus erővel írja le, hogy milyen lesz a Vaskor: szó szerint így írja:

" Az Istenek oltárain a tűz kialszik, többé senki sem gondolzza őket, az ember önmagát kiáltja ki Istennek és a Világ közepének, s azt mondja, nem kell Isten, nem léteznek.

Ezen kívül, ugyanez a szentirat a következőt mondja:

Az ember fájni kezd a Földnek és a Föld betegségévé válik. Végtelenen elszaporodik, úgyhogy alig fér el a Földön, közben pusztítja a Bolygót, gyilkolja önmagát.

A következőt írja még a Vishnu Purána: A vaskori ember hazug, nem ismeri az Igazságot, becsapja önmagát és másokat is.

A vaskori ember nincs tekintettel embertársára, csak önmaga boldogulása érdekli, a vaskorban a jóslatok szerint megszűnnek a közösségek.

Az embereket végtelen bizalmatlanság keríti hatalmába, mindenki félni fog az embertársától, mindenki gyilkost fog sejteni a vele szembe jövőtől, az ember elfelejt bízni, elfelejt szeretni.

Az összes jóslat szerint: A vaskori ember - pontosan ezek miatt - végtelenül boldogtalan és beteg. A Vishnu Purána azt mondja: A vaskori ember állatokat gyilkol, hogy megszerezvén testüket, saját testét elégítse ki, ezzel azonban nem életet, hanem halált szív magába. A vaskori ember a saját szennyét a folyókba önti és a tengert mérgezi vele.

Pedig nem tudhatták a Vishnu Purána korában, kr. e. 3200 környékén, amikor keletkezik a szöveg, hogy egyszer majd valóban a tengerekbe fogják önteni a gyarak a különböző bomlástermékeiket. Erről nem tudhattak az Ókorban, akkor nem volt ilyen.

Vishnu Puránából idézek: A vaskori ember ki fogja vágni a fákat, - honnan tudhattak az őserdő irtásról? - , a vaskori ember elképesztően rövid életű lesz, nem maradhat sokáig a Földön, csak 60-70 esztendeig, ami az ókori ember életidejéhez képest nevetségesen rövid, még a hanyatló idejében is, az óbirodalmi Egyiptomban, durván 110-120 évig éltek. Ez volt a természetes, tehát nagyjából a duplája a mostaninak.

A vaskori ember kegyetlen országokban, igazságtalan és zsarnok vezetők uralma alatt fog élni. A vaskornak igazából egy maharadzsa lesz, egy császár, a pénz. Honnan tudhatták mindezt? Hogyan diagnosztizálhatták a kapitalizmus válságát, ilyen gyönyörűen, ilyen precízen az ókori szentiratok? Az Aranykorban nem volt pénz, nem volt magántulajdon. Nem volt enyém és én. Ismeretlen volt a magántulajdon. (...)

Szerző: Avatara - magyarmegmaradasert.hu